

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Івано-Франківськ

«03» лютого 2023 року

Слідчий в особливо важливих справах слідчого відділу УСБ України в Івано-Франківській області капітан юстиції Бобуляк Юрій Володимирович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22023090000000042 від 31.01.2023, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Марченко Оксану Михайлівну,
28.04.1973 року народження,
уродженку м. Київ, зареєстровану за
адресою: м. Київ, вул. Медвинська, буд. 24,
кв. 1, громадянку України,

про те, що вона підозрюється у фінансуванні дій, вчинених з метою насильницької зміни та повалення конституційного ладу, захоплення державної влади, зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вчинених повторно, з корисливих мотивів, за попередньою змовою групою осіб, у великому розмірі, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 110-2 КК України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі - ООН).

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734

(XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави, застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівнозначним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі - Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05 грудня 1994 року РФ, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії, Сполучені Штати Америки, російська федерація підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований РФ 22.04.2004), сторонами серед іншого підтверджено межі території України, у тому числі із включенням Київської, Чернігівської, Сумської, Харківської, Луганської, Донецької, Запорізької, Херсонської та Миколаївської областей, АР Крим, як суверенної території України.

Рішенням Конституційного Суду України від 11.07.1997 № 3-зп зазначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України - Конституції України.

Зокрема положеннями статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна і міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Статтею 73 Конституції України закріплено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132–134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі – АР Крим) є невід’ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Конституційний лад – це устрій держави і суспільства, а також їх інститутів відповідно до конституційно-правових норм. Це цілісна система основних соціально-правових відносин, що визначають форми і способи функціонування держави як єдиного державно-правового організму. Нормальне функціонування конституційного ладу дозволяє реалізувати прагнення суспільства до справедливого і стабільного соціального порядку на основі поєднання індивідуальних і суспільних інтересів. Нормальне функціонування конституційного ладу дозволяє реалізувати прагнення суспільства до справедливого і стабільного соціального порядку на основі поєднання індивідуальних і суспільних відносин.

Державна влада – це система сформованих у порядку, передбаченому Конституцією та законами України, органів, що уособлюють собою владу глави держави, законодавчу, виконавчу і судову владу (Президент України, парламент, вищі, центральні та місцеві органи виконавчої влади, вищі та місцеві органи судової влади), а також органи місцевого самоврядування і контрольно-наглядових та деяких інших органів, що, користуючись певною незалежністю, не належать до трьох головних гілок влади (прокуратура України, Національний банк України, Рахункова палата України, Вища рада юстиції України тощо). Таким чином, існуюча в Україні державна влада є частиною її конституційного ладу. Державна влада є головною складовою публічної влади, яка належить тільки державі і реалізовується нею шляхом прийняття компетентними органами обов’язкових для виконання усіма рішень, та застосування в разі необхідності державного примусу.

Упродовж 2013 року у зв’язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади РФ та службових осіб з числа керівництва збройних сил російської федерації (далі — ЗС РФ), досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Мотивами зазначеного умислу стали євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які були розцінені представниками влади і ЗС РФ

як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам РФ, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування Чорноморського флоту РФ на території України - в АР Крим та м. Севастополі.

Свою злочинну мету співучасники з числа представників влади та ЗС РФ вирішили досягти шляхом розв'язання та ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців ЗС РФ, у тому числі дислокованих на підставі міждержавних угод на території АР Крим і м. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, у тому числі громадян України та РФ, створення і фінансування не передбачених законом збройних формувань та вчинення інших злочинів.

При цьому вони усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної цілісності України, протиправної зміни меж її території та державного кордону, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання.

З метою реалізації вказаного умислу впродовж 2013 року на території РФ службові особи генерального штабу збройних сил російської федерації (далі — ГШ ЗС РФ), на виконання наказів та під безпосереднім керівництвом представників влади та службових осіб ЗС РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, розробили злочинний план, яким передбачалося досягнення військово-політичних цілей РФ, які, на думку співучасників, були прямо пов'язані з необхідністю окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя та південно-східних регіонів України та, поряд із застосуванням політичних, дипломатичних, економічних та інформаційних заходів, використання протестного потенціалу населення південно-східних регіонів України для організації сепаратистських референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

Враховуючи, що територія АР Крим та м. Севастополя мала найбільше військово-стратегічне значення для представників влади та ЗС РФ серед інших територій України, які були об'єктом їх злочинного посягання, а також те, що на вказаній території дислокувалися підрозділи чорноморського флоту російської федерації (далі - ЧФ РФ), це сприяло найбільш прихованому використанню регулярних військ ЗС РФ поряд з іншими елементами гібридної війни, а тому ведення гібридної війни проти України співучасники злочинного плану вирішили розпочати на території півострова Крим.

Для ефективної реалізації плану вирішено залучити військовослужбовців ЗС РФ, співробітників інших силових відомств та воєнізованих формувань РФ, представників влади, інших громадян РФ та України. Крім того, з цією ж метою, представниками влади РФ створено та озброєно іррегулярні незаконні збройні формування, озброєні банди та групи найманців, якими керували офіцери спецслужб і ЗС РФ.

У кінці лютого – початку березня 2014 перекинуті з Росії і кримських баз чорноморського флоту РФ війська без розпізнавальних знаків, скориставшись моментом зміни влади в Україні внаслідок Євромайдану, окупували Кримський півострів. Також було створено збройне формування з російських «козаків», яке називало себе «самооборона Криму».

Анексії у лютому – березні 2014 року передували організовані антиукраїнські виступи у містах Криму, блокада і захоплення стратегічних об'єктів півострова і військових частин ЗСУ підрозділами російської армії у деяких випадках під прикриттям окремих цивільних осіб і новостворених спецслужбами РФ «загонів самооборони Криму», що поклало початок окупації Криму Росією.

Так, починаючи з 20 лютого 2014 року для реалізації вищезазначеного умислу, з метою блокування та захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури для забезпечення військової окупації та подальшої анексії РФ території АР Крим і м. Севастополя, на територію суверенної держави Україна, а саме АР Крим і м. Севастополь, здійснено вторгнення військовим, морським та повітряним транспортом окремих підрозділів ЗС РФ.

У подальшому військовослужбовцями ЗС РФ здійснено захоплення будівель центральних органів влади АР Крим та встановлено контроль над їхньою діяльністю з метою забезпечення прийняття вигідних та необхідних для РФ рішень. Крім того здійснено блокування автошляхів, захоплення аеропортів та транспортних підприємств, військових частин ЗС України, пошкодження та знищення військового майна, що має важливе оборонне значення для України.

Відтак всупереч міжнародному правопорядку, з нехтуванням державного суверенітету та територіальної цілісності України, починаючи з 20 лютого 2014 року, представниками влади РФ і службовими особами ЗС РФ розпочато збройне вторгнення регулярних військ РФ на територію України з метою зміни меж території та державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України, та військової окупації території АР Крим і м. Севастополя.

20 лютого 2014 року на територію АР Крим і м. Севастополь, як складової суверенної держави Україна, окремими підрозділами ЗС РФ, з використанням військового, морського та повітряного транспорту, здійснено вторгнення з метою подальшого захоплення будівель центральних органів влади АР Крим та встановлення контролю над їхньою діяльністю з метою забезпечення прийняття вигідних та необхідних для РФ рішень, з метою зміни меж території та державного кордону України, в порушення порядку визначеного Конституції України.

Відтак всупереч міжнародному праву, на шкоду державного суверенітету та територіальної цілісності України, починаючи з 20 лютого 2014 року, з метою здійснення тимчасової окупації Автономної Республіки Крим, невстановленими досудовим розслідуванням особами з використанням збройних сил РФ, окремих громадян та представників діючої влади, 27.02.2014 було захоплено будівлі Верхової Ради Автономної Республіки Крим, Ради

Міністрів Автономної Республіки Крим, інших органів державної влади і місцевого самоврядування, та присвоєно їх владні повноваження.

01 березня 2014 року самопроголошений «голова Ради міністрів АР Крим» Сергій Аксьонов звернувся до президента РФ Путіна В.В. посприяти у «забезпеченні миру і спокою» на території Криму. Того ж дня президент РФ направив до ради федерацій пропозицію про введення російських військ у Крим. Обидві палати Державної думи 01 березня 2014 р. об 17:20 проголосували за введення російських військ на територію України, і в Крим зокрема.

Із 01.03.2014 російські війська починають масштабні силові акції, спрямовані на блокування українських військових баз на території Криму, захоплення адміністративних приміщень, контроль транспортних магістралей, аеродромів та інших стратегічно важливих об'єктів.

11 березня 2014 року Верховною Радою Автономної Республіки Крим і Севастопольською міською радою під примусом збройних формувань РФ прийнято так звану декларацію про незалежність Автономної Республіки Крим та міста Севастополя.

16 березня 2014 року окупаційною владою АР Крим за підтримки підрозділів ЗС РФ та інших правоохоронних та збройних формувань РФ, в порушення Конституції України, проведено псевдореферендум, яким вони намагались легітимізувати захоплення іноземної території.

18 березня 2014 року президентом РФ підписано договір про прийняття Республіки Крим до складу російської федерації.

21 березня 2014 року рада федерації прийняла закон про ратифікацію договору від 18 березня 2014 року та закон про утворення нових суб'єктів федерації — республіки Крим та міста федерального значення Севастополь, закріпивши анексію цих регіонів російською Федерацією.

27 березня 2014 року Генеральна Асамблея ООН підтримала територіальну цілісність України, визнавши Крим і Севастополь її невід'ємними частинами.

02 липня 2014 року Парламентська асамблея Організації з безпеки і співробітництва в Європі визнала такі дії російської федерації військовою агресією, неспровокованою і заснованою на абсолютно безпідставних припущеннях і приводах.

У справі «Україна проти Росії» Європейський суд з прав людини констатував, що російська федерація здійснювала ефективний контроль і мала «юрисдикцію», у значенні статті 1 Конвенції, над Автономною Республікою Крим та м. Севастополь з 27 лютого 2014 року, тобто судом визначено часові та територіальні рамки окупації.

Згідно з Законом України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII територія Кримського півострова внаслідок російського захоплення вважається тимчасово окупованою територією.

У процесі окупації на основі органів державної влади та місцевого самоврядування, а також правоохоронних органів України, на території АР

Крим сформовано незаконні збройні та воєнізовані підрозділи для підтримки окупаційного режиму і незаконної анексії частини території України, що потребувало значного фінансування.

Зважаючи, що забезпечення підтримки окупаційного режиму і незаконної анексії частини України та утримання незаконних утворень потребувало значних матеріальних витрат, фінансування цих потреб було вирішено здійснювати у тому числі силами сформованих незаконних збройних та воєнізованих підрозділів на території АР Крим.

У травні 2014 року на території АР Крим в структурі окупаційної влади діяло так зване «МВД Республики Крым», зокрема його структурний підрозділ «Управление Государственной службы охраны при МВД Республики Крым».

У червні 2014 року російською федерацією створено «МВД России в Республике Крым», до складу якого увійшли збройні та воєнізовані формування, зокрема «Федеральное государственное унитарное предприятие «Охрана» МВД России в Республике Крым» та «Управление вневедомственной охраны Министерства внутренних дел по Республике Крым».

Міністерство внутрішніх справ російської федерації (далі – МВД России) є федеральним органом виконавчої влади, який здійснює функції з реалізації державної політики і нормативно-правового регулювання у сфері внутрішніх справ, у сфері контролю за обігом наркотичних засобів, психотропних речовин та їх прекурсорів, а також в сфері міграції. На «МВД России в Республике Крым» російським законодавством покладено виконання, окрім інших, наступних функцій: розробка та вживання в межах своєї компетенції заходів щодо попередження злочинів та адміністративних правопорушень, виявлення та усунення причин та умов, що сприяють їх вчиненню; забезпечення спільно з органами виконавчої влади Республіки Крим, органами місцевого самоврядування безпеки громадян та громадського порядку у громадських місцях на території Республіки Крим; організація та здійснення, відповідно до законодавства російської федерації, оперативно-розшукової діяльності; організація та здійснення, відповідно до законодавства російської федерації, дізнання та провадження попереднього слідства у кримінальних справах; вжиття, відповідно до федерального закону, заходів, спрямованих на виявлення, попередження та припинення екстремістської діяльності; забезпечення участі підлеглих органів у заходах щодо протидії тероризму, у забезпеченні правового режиму контртерористичної операції, у захисті потенційних об'єктів терористичних посягань та місць масового перебування громадян, а також забезпечення безпеки та антитерористичної захищеності об'єктів органів внутрішніх справ; забезпечення, відповідно до законодавства російської федерації, здійснення підпорядкованими органами контролю над діяльністю народних дружин; забезпечення, відповідно до законодавства російської федерації, державного захисту потерпілих, свідків та інших учасників кримінального судочинства, суддів, прокурорів, слідчих, посадових осіб правоохоронних та контролюючих органів, а також інших осіб, що захищаються; забезпечення, відповідно до законодавства російської федерації виконання покладених на органи внутрішніх справ обов'язків у ході виборчих

кампаній, під час підготовки та проведення референдумів; забезпечення участі у межах своєї компетенції у забезпеченні режиму військового стану та режиму надзвичайного стану у разі їх введення на території російської федерації або на території Республіки Крим, а також у проведенні заходів воєнного часу та заходів у рамках єдиної державної системи запобігання та ліквідації надзвичайних ситуацій; організація та забезпечення мобілізаційної підготовки та мобілізації в МВС у Республіці Крим, підпорядкованих органах та організаціях; забезпечення виконання заходів щодо цивільної оборони підлеглими органами та організаціями, підвищення стійкості роботи цих органів та організацій в умовах воєнного часу та у разі виникнення надзвичайних ситуацій у мирний час; участь у межах своєї компетенції в організації територіальної оборони російської федерації.

Указом президента РФ № 157 від 05.04.2016 на базі «Внутренних войск МВД России» створено «Федеральную службу войск национальной гвардии Российской Федерации» (Росгвардия), з утворенням відповідних структурних підрозділів на тимчасово окупованій території АР Крим, зокрема «Федеральное государственное казенное учреждение «Управление вневедомственной охраны войск национальной гвардии Российской Федерации» та «Федеральное государственное унитарное предприятие «Охрана» Федеральной службы войск национальной гвардии Российской Федерации».

Згідно законодавства РФ війська національної гвардії РФ («Росгвардия») є державною військовою організацією, призначеною для забезпечення державної та громадської безпеки, захисту прав та свобод людини та громадянина. Основними завданнями «Росгвардії» є: участь у охороні громадського порядку, забезпеченні громадської безпеки; охорона важливих державних об'єктів, спеціальних вантажів, споруд на комунікаціях відповідно до переліків, затверджених урядом російської федерації; участь у боротьбі з тероризмом та екстремізмом; участь у забезпеченні режимів надзвичайного стану, воєнного стану, правового режиму контртерористичної операції; участь в територіальній обороні російської федерації; надання допомоги прикордонним органам федеральної служби безпеки в охороні державного кордону російської федерації; федеральний державний контроль (нагляд) за дотриманням законодавства російської федерації в галузі обороту зброї та в галузі приватної охоронної діяльності, а також за забезпеченням безпеки об'єктів паливно-енергетичного комплексу, за діяльністю підрозділів охорони юридичних осіб з особливими статутними завданнями та підрозділів відомчої охорони; охорона особливо важливих і режимних об'єктів, об'єктів, що підлягають обов'язковій охороні військ національної гвардії, відповідно до переліку, затвердженого урядом російської федерації, охорона майна фізичних та юридичних осіб за договорами; забезпечення за рішенням президента РФ безпеки вищих посадових осіб суб'єктів російської федерації (керівників вищих виконавчих органів державної влади суб'єктів російської федерації) та інших осіб. Окрім того, інші завдання на війська національної гвардії можуть бути покладені рішеннями президента російської федерації, прийнятими відповідно до федеральних конституційних законів та федеральних законів.

Указаними збройними та воєнізованими формуваннями російської федерації на території окупованої АР Крим здійснювалося систематичне залякування цивільного населення, проводилися викрадення та незаконно позбавлялися волі патріотично налаштовані особи, які, своєю активною громадянською позицією заважали впровадженню та реалізації окупаційної політики держави-агресора, здійснювалась протидія правоохоронним органам і Збройним силам України у відновленні територіальної цілісності України.

Збройними та воєнізованими формуваннями окупаційної влади російської федерації в період з 2014 по теперішній час вчинено дії з метою насильницької зміни конституційного ладу України та захоплення державної влади, зміни меж території і державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що призвело до загибелі людей, заподіяння тілесних ушкоджень, руйнувань та інших тяжких наслідків.

Громадянка України Марченко О.М., проживаючи на території України, достовірно володіла інформацією про окупацію території АР Крим збройними силами російської федерації, усвідомлювала, що ними вчиняються активні дії, спрямовані насильницьку зміну конституційного ладу України та захоплення державної влади, на зміну меж території і державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

У травні 2014 року у Марченко О.М. виник злочинний умисел, спрямований на фінансування дій воєнізованих формувань окупаційної влади на території АР Крим, які протиправно порушили територіальну цілісність України в межах установлених кордонів, захопили державну владу на території АР Крим.

Марченко О.М., володіючи об'єктами нерухомості на території тимчасово окупованої АР Крим, як особисто, так і через підконтрольні їй юридичні особи, умисно, з корисливою метою збереження права власності на вказане майно, вирішила забезпечити його охорону шляхом надання збройним та воєнізованим формуванням окупаційної влади російської федерації фінансових ресурсів отриманих в тому числі від діяльності підконтрольних їй юридичних осіб на території України, зокрема на території Івано-Франківської області.

Так, з метою реалізації злочинного умислу, Марченко О.М., усвідомлюючи, що незаконно створені на території АР Крим воєнізовані і збройні формування російської федерації, забезпечують окупаційний режим на вказаній території, умисно, з корисливою метою, бажаючи сприяти такій діяльності шляхом надання фінансових ресурсів, створила протиправний механізм їх фінансування шляхом передачі грошових коштів під виглядом господарських операцій з оплати послуг охорони майна на території АР Крим, належного їй прямо та опосередковано через підконтрольні юридичні особи.

У травні 2014 року Марченко О.М. продовжила дію договору на охорону об'єкту нерухомості, розташованого в м. Ялта, с. Оползневе, вул. Південна, буд. 50, від 01.05.2007 № ЯЛ03-1357А, укладеного з УДСО при ГУ МВС України в АР Крим, з незаконно створеною окупаційною владою «УГСО при МВД Республіки Крим», оформивши додаткову угоду на його платну охорону. На виконання умов цієї угоди Марченко О.М., усвідомлюючи, що

вона здійснює фінансування воєнізованого формування держави-окупанта, у травні 2014 року перерахувала грошові кошти в російській валюті за забезпечення охорони об'єкту нерухомості.

Продовжуючи співпрацювати з збройними та воєнізованим формуванням окупаційної влади, Марченко О.М. 18.06.2014 року, діючи з корисливою метою, уклала договір № 8314040004 на охорону об'єктів нерухомості, розташованих на території АР Крим, м. Ялта, с. Оползневє, вул. Південна, буд. 50, з «Федеральным государственным унитарным предприятием «Охрана» МВД РФ» та стала систематично фінансувати дії, вчинені з метою насильницької зміни конституційного ладу, захоплення державної влади, зміни меж території та державного кордону України.

На виконання умов договору № 8314040004 від 18.06.2014 Марченко О.М., усвідомлюючи, що вона здійснює фінансування збройного підрозділу окупаційної влади РФ, який вчиняє дії, спрямовані на зміну меж території і державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, в жовтні 2014 року перерахувала на адресу «ФГУП «Охрана» МВД России по Республике Крым» грошові кошти в сумі **150 288** російських рублів, що по середньому річному курсу НБУ за 2014 рік становить **46 739,56** грн., під виглядом господарських операцій з оплати послуг охорони об'єктів нерухомості за адресою: АР Крим, м. Ялта, с. Оползневє, вул. Південна, буд. 50.

У подальшому, в березні 2015 року Марченко О.М. на виконання свого злочинного умислу продовжила фінансування вчинення незаконними збройними формуваннями дій, спрямованих на насильницьке захоплення державної влади, зміну меж території і державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, повторно перерахувавши на адресу «ФГУП «Охрана» МВД России по Республике Крым» грошові кошти в сумі **264 940,80** російських рублів, що по середньому річному курсу НБУ за 2015 рік становить **95 378,68** грн., під виглядом господарських операцій з оплати послуг охорони об'єктів нерухомості за адресою: АР Крим, м. Ялта, с. Оползневє, вул. Південна, буд. 50.

Окрім того, у липні 2014 року Марченко О.М. як бенефіціарний власник компанії «СПОРТ-ТУР» (ЄДРПОУ 33447980), яка володіє нерухомим майном на окупованій території АР Крим, з метою збільшення обсягів фінансування дій, спрямованих на шкоду територіальній цілісності та недоторканості України, шляхом фінансового забезпечення збройних формувань російської федерації на території тимчасово окупованої АР Крим та уникнення при цьому викриття її протиправної діяльності, залучила до вищевказаного злочинного механізму керівника ТОВ «Інвестиційна компанія «СПОРТ-ТУР» Яковлева О.Ю.

При цьому, Марченко О.М. та керівник компанії «СПОРТ-ТУР» Яковлев О.Ю. вступили в злочинну змову, спрямовану на фінансування збройних формувань російської федерації на території АР Крим під виглядом оплати послуг з охорони «Профілактория «ЗАО «ФК «Динамо-Киев», який знаходиться за адресою: АР Крим, м. Ялта, смт. Сімеїз, вул. Баранова, 1.

На виконання спільного злочинного умислу керівник ТОВ «Інвестиційна компанія «СПОРТ-ТУР» Яковлев О.Ю., діючи за попередньою змовою з Марченко О.М., з метою передачі фінансових ресурсів незаконним збройним формуванням російської федерації в АР Крим, 01.07.2014 уклад договір № 8314040005 з «Федеральным государственным унитарным предприятием «Охрана» МВД РФ» на оплатну охорону Профілакторія «ЗАО «ФК «Динамо-Киев», який знаходиться за адресою: АР Крим, м. Ялта, смт. Сімеїз, вул. Баранова, 1.

Переслідуючи мету фінансування дій, вчинених з метою насильницької зміни конституційного ладу, захоплення державної влади, зміни меж території та державного кордону України, Марченко О.М. за попередньою змовою групою осіб з Яковлевим О.Ю. за період з серпня 2014 року по березень 2016 року умисно, з корисливою метою, перерахували незаконному збройному формуванню «ФГУП «Охрана» МВД России по Республике Крым» під виглядом господарських операцій з оплати послуг охорони об'єктів нерухомості за адресою: АР Крим, м. Ялта, смт. Сімеїз, вул. Баранова, 1, грошові кошти на загальну суму **11 749 506** російських рублів, що по середньому курсу НБУ за 2014-2016 роки становить **4 158 234** грн., зокрема: 15.08.2014 – 503 451,36 російських рублів, 17.09.2014 – 563 966,88 російських рублів, 14.10.2014 – 563 966, 88 російських рублів, 15.12.2014 – 545 774,40 російських рублів, 19.01.2015 – 563 966,88 російських рублів, 20.02.2015 – 621 178,51 російських рублів, 20.03.2015 – 621 178,51 російських рублів, 10.04.2015 – 621 178,51 російських рублів, 25.05.2015 – 621 178,51 російських рублів, 17.06.2015 – 621 178,51 російських рублів, 09.07.2015 – 621 178,51 російських рублів, 11.08.2015 – 621 178,51 російських рублів, 08.09.2015 – 621 178,51 російських рублів, 06.10.2015 – 621 178,51 російських рублів, 13.11.2015 – 621 178,51 російських рублів, 26.11.2015 – 311 881,19 російських рублів, 17.12.2015 – 621 178,51 російських рублів, 19.01.2016 – 621 178,51 російських рублів, 12.02.2016 – 621 178,51 російських рублів, 16.03.2016 – 621 178,51 російських рублів.

Продовжуючи злочинну діяльність, Марченко О.М. як бенефіціарний власник, володіючи корпоративними правами ТОВ «Інвестиційна компанія «Укркапітал», ТОВ «Інвестиційна компанія «Терра-Інвест», ТОВ «Інвестиційна компанія «Спорт-Тур», у власності яких знаходяться об'єкти нерухомості на тимчасово окупованій території АР Крим, вирішила створити для управління вказаним майном підприємство ООО «Таврия-Инвест» за російським законодавством та продовжити фінансування незаконних збройних формувань російської окупаційної влади.

31 березня 2015 року за вказівкою Марченко О.М. службові особи ТОВ «Інвестиційна компанія «Укркапітал», ТОВ «Інвестиційна компанія «Терра-Інвест», ТОВ «Інвестиційна компанія «Спорт-Тур» зареєстрували ООО «Таврия-Инвест», передавши йому в управління нерухоме майно, розташоване на території АР Крим.

Рішенням засновників ООО «Таврия-Инвест» від 13.01.2016 директором указанного підприємства з 14.01.2016 призначено громадянку України

Палій І. В., яка проживала на окупованій території АР Крим, з якою Марченко О.М. вступила в злочинну змову на фінансування дій, з метою насильницької зміни конституційного ладу, захоплення державної влади, зміни меж території та державного кордону України.

З метою фінансування збройних формувань російської федерації на території тимчасово окупованої АР Крим, 13.01.2016 на виконання злочинного умислу Марченко О.М. ООО «Таврия-Инвест» уклало договір № РК-ЯР06-2165 послуг з охорони об'єкта «Симеиз» з Ялтинским межрайонным отделом вневедомственной охраны – филиалом федерального государственного учреждения «Управление вневедомственной охраны Министерства внутренних дел по Республике Крым».

Реалізуючи спільний злочинний умисел, з метою подальшого фінансування збройних формувань Російської Федерації на території тимчасово окупованого АР Крим під виглядом господарських операцій з оплати ООО «Таврия-Инвест» послуг охорони, Марченко О.М., для передачі на ці потреби власних фінансових ресурсів під виглядом надання їх в кредит оформила з ООО «Таврия-Инвест» договір № 1 «Про відкриття кредитної лінії» від 10.05.2016 та додаткову угоду № 1 від 01.06.2016 до вказаного договору.

У подальшому в період з 01.05.2016 по 01.07.2018 Марченко О.М., використовуючи договір «Про відкриття кредитної лінії», надала ООО «Таврия-Инвест» власні грошові кошти на суму 40 250 000, 00 російських рублів, які призначалися для фінансування дій незаконних збройних формувань під час окупації АР Крим.

При цьому, подальше погашення заборгованості ООО «Таврия-Инвест» за вказаною кредитною лінією здійснено шляхом оформлення списання боргу Марченко О.М., який нібито був нарахований за оренду нею належного їй майна за договором від 01.06.2016.

Керівник ООО «Таврия-Инвест» Палій І.В., діючи за попередньою змовою з Марченко О.М., виконуючи її злочинні вказівки, в жовтні-листопаді 2016 року, з метою вчинення незаконними збройними формуваннями дій, спрямованих на зміну меж території і державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, захоплення державної влади, перерахувала незаконному збройному формуванню «Ялтинському межрайонному отделу вневедомственной охраны – филиалу федерального государственного учреждения «Управление вневедомственной охраны Министерства внутренних дел по Республике Крым» грошові кошти в сумі **18 928,58** російських рублів, що по середньому річному курсу НБУ за 2016 рік становить **7 192,86** грн., під виглядом господарських операцій з оплати послуг охорони об'єкта «Симеиз», за період з січня по жовтень 2016 року.

Діючи зі спільним злочинним умислом, спрямованим на фінансування діяльності збройних та воєнізованих формувань РФ, на виконання злочинного задуму Марченко О.М., керівник ООО «Таврия-Инвест» Палій І.В. 01.03.2016 уклала договір № 8314040027 з «Федеральным государственным унитарным предприятием «Охрана» МВД РФ» з охорони об'єктів нерухомості за адресою: АР Крим, м. Ялта, смт. Симеїз, вул. Баранова, 1.

Використовуючи вказаний протиправний механізм, Марченко О.М. за поперенною змовою з Палій І.В. у червні 2016 року повторно перерахували від ООО «Таврия-Инвест» на адресу «ФГУП «Охрана» МВД России по Республике Крым» грошові кошти в сумі **750 762,92** російських рублів, що по середньому річному курсу НБУ за 2016 рік становить **285 289,90** грн., під виглядом господарських операцій з оплати послуг охорони об'єктів нерухомості за адресою: АР Крим, м. Ялта, смт. Сімеїз, вул. Баранова, 1.

Продовжуючи виконання злочинного умислу, спрямованого на фінансування дій, вчинених з метою зміни меж території та державного кордону України, Марченко О.М. 08.12.2016 уклала договір № 8314040040 охорони території за адресою: АР Крим, м. Ялта, с. Оползневе, вул. Південна, буд. 50 з «Федеральным государственным унитарным предприятием «Охрана» Федеральной службы войск национальной гвардии Российской Федерации».

Марченко О.М., реалізуючи власний злочинний умисел, використовуючи вказаний протиправний механізм, продовжила фінансування дій спрямованих на зміну меж території і державного кордону України, перерахувавши на адресу «ФГУП «Охрана» Росгвардии по Республике Крым», за період з січня по лютий 2017 року грошові кошти в сумі **324 351,56** російських рублів, що по середньому річному курсу НБУ за 2017 рік становить **145 958,2** грн, зокрема за січень 2017 – на суму 162 175,78 російських рублів та за лютий 2017 – 162 175,78 російських рублів, під виглядом оплати послуг з воєнізованої охорони території за адресою: АР Крим, м. Ялта, с. Оползневе, вул. Південна, буд. 50.

Продовжуючи виконання власного злочинного умислу, Марченко О.М. в період з лютого по грудень 2019 року, на підставі договору № 8314040040 перерахувала «ФГУП «Охрана» Росгвардии по Республике Крым» грошові кошти на суму **1 962 210,80** російських рублів, що по середньому річному курсу НБУ за 2019 рік становить **765 261,9** грн., зокрема за лютий – грудень 2019 щомісячно по 178 382,80 російських рублів під виглядом оплати послуг з воєнізованої охорони території за адресою: АР Крим, м. Ялта, с. Оползневе, вул. Південна, буд. 50.

У період з лютого по травень 2020 року Марченко О.М. під виглядом оплати послуг з воєнізованої охорони території за адресою: АР Крим, м. Ялта, с. Оползневе, вул. Південна, буд. 50, продовжила фінансування дій спрямованих на зміну меж території і державного кордону України, зміну державної влади, повторно перерахувавши «ФГУП «Охрана» Росгвардии по Республике Крым» грошові кошти на суму **735 718,56** російських рублів, що по середньому річному курсу НБУ за 2020 рік становить **272 215,86** грн., зокрема за лютий – травень 2020 щомісячно по 183 929,64 російських рублів.

Окрім того, Марченко О.М., з метою продовження реалізації протиправної схеми фінансування дій на шкоду суверенітету та територіальній цілісності України, разом з керівником ТОВ «Інвестиційна компанія «Спорт-Тур» та ТОВ «Інвестиційна компанія «Укркапітал» Яковлевим О.Ю. та керівником ООО «Таврия-Инвест» Палій І.В., залучивши до вказаної протиправної схеми підконтрольного їй керівника ТОВ «Терра-Інвест»

Кулину А.Г., забезпечила під виглядом проведення позачергових загальних зборів учасників ООО «Таврия-Инвест» оформлення згоди від 28.12.2020 на продовження з «Филиалом федерального государственного унитарного предприятие «Охрана» Росгвардии» договору про охорону об'єкта нерухомості за адресою: АР Крим, м. Ялта, смт. Сімеїз, вул. Баранова, 1, чим створила умови для фінансового забезпечення вказаної протиправної діяльності.

Вчиняючи дії, які охоплювались злочинним умислом Марченко О.М., керівник ООО «Таврия-Инвест» Палій І.В., діючи за попередньою змовою групою осіб, у грудні 2020 року, з метою передачі фінансових ресурсів незаконному збройному формуванню під виглядом господарських операцій з оплати послуг охорони нерухомості, уклала договір № 8314040076 охорони об'єкта нерухомості за адресою: АР Крим, м. Ялта, смт. Сімеїз, вул. Баранова, 1 з «Федеральным государственным унитарным предприятием «Охрана» Росгвардии по Республике Крым».

У період з грудня 2020 року по січень 2022 року, на виконання умов договору № 8314040076 Марченко О.М. за попередньою змовою з Палій І.В. продовжили фінансування вчинення незаконними збройними формуваннями дій, спрямованих на зміну меж території і державного кордону України, повторно, умисно перерахувавши від ООО «Таврия-Инвест» на адресу «ФГУП «Охрана» Росгвардии по Республике Крым» грошові кошти на суму **11 594 511** російських рублів, що по середньому річному курсу НБУ за 2021 рік становить **4 289 696,07** грн., зокрема в грудні 2020 року – на суму 773 919,20 російських рублів, в січні 2021 року – на суму 755 878,24 російських рублів, в лютому 2021 року – січні 2022 року – щомісячно по 838 726,20 російських рублів під виглядом господарських операцій з оплати послуг охорони об'єктів нерухомості за адресою: АР Крим, м. Ялта, смт. Сімеїз, вул. Баранова, 1.

24 лютого 2022 року збройні формування російської федерації шляхом збройної агресії незаконно вторглися на територію України, перетнувши лінію державного кордону України, розташовану в Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та шляхом застосування зброї здійснили напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, а також здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується до теперішнього часу та призводить до тяжких наслідків.

Указані дії супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

Громадянка України Марченко О.М. після початку повномасштабного вторгнення збройних сил та воєнізованих формувань РФ на територію України за попередньою змовою з керівником ООО «Таврія-Інвест» Палій І.В. з метою фінансування дій, вчинених з метою насильницької зміни та повалення конституційного ладу, захоплення державної влади, зміни меж території та державного кордону України, умисно, на підставі договору № РК-ЯР06-2165 в червні 2022 року перерахували Ялтинському межрайонному відділу вневведомственої охорони – філіалу федерального державного уряду «Управление вневведомственої охорони Міністерства внутрішніх справ по Республіці Крим» грошові кошти в сумі **711 239** російських рублів, що по курсу НБУ за червень 2022 року становить **362 731,89** грн., під виглядом господарських операцій з оплати послуг охорони об'єкта «Симеиз».

Таким чином, Марченко О.М., діючи умисно, з корисливих мотивів, за попередньою змовою групою осіб з Яковлевим О.Ю. та Палій І.В., упродовж 2014-2022 років вчинила фінансування дій з метою насильницької зміни та повалення конституційного ладу, захоплення державної влади, зміни меж території і державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом передачі фінансових активів підрозділам окупаційної влади на території АР Крим, зокрема її збройним формуванням, які приймають участь у здійсненні збройної агресії РФ проти України, на загальну суму **10 428 698** (десять мільйонів чотириста двадцять вісім тисяч шістьсот дев'яносто вісім) грн., **92** коп., що у 8410 разів перевищує неоподаткований мінімум доходів громадян та становить великий розмір.

Таким чином, **Марченко О.М. підозрюється у фінансуванні дій, вчинених з метою насильницької зміни та повалення конституційного ладу, захоплення державної влади, зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вчинених повторно, з корисливих мотивів, за попередньою змовою групою осіб, у великому розмірі, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 110-2 КК України.**

Слідчий в особливо важливих справах слідчого відділу
УСБ України в Івано-Франківській області
капітан юстиції

Юрій БОБУЛЯК

ПОГОДЖЕНО
Начальник відділу Івано-Франківської
обласної прокуратури

Богдан БУРАК

Підозрюваній Марченко О.М. роз'яснені її права та обов'язки підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення він підозрюється;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Також, підозрюваній роз'яснено зміст ст. 63 Конституції України, про те, що: особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного мені повідомлені, роз'яснені та зрозумілі.

Підозрюваний: _____

«__» год. «__» хв. «__» _____ 202__ року

Повідомлення про підозру вручив:

**Слідчий в особливо важливих справах
слідчого відділу УСБ України
в Івано-Франківській області
капітан юстиції**

Юрій БОБУЛЯК